

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ НАРОДНЕ ДЕМОКРАТСКЕ РЕПУБЛИКЕ АЛЖИР О УЗАЈАМНОМ ПОДСТИЦАЊУ И ЗАШТИТИ УЛАГАЊА

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Владе Републике Србије и Владе Народне Демократске Републике Алжир о узајамном подстицању и заштити улагања, сачињен у Алжиру, 13. фебруара 2012. године, у оригиналу на српском, арапском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума између Владе Републике Србије и Владе Народне Демократске Републике Алжир о узајамном подстицању и заштити улагања у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ

ИЗМЕЂУ

ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

И

**ВЛАДЕ НАРОДНЕ ДЕМОКРАТСКЕ
РЕПУБЛИКЕ АЛЖИР**

О УЗАЈАМНОМ ПОДСТИЦАЊУ И ЗАШТИТИ УЛАГАЊА

Влада Републике Србије и Влада Народне Демократске Републике Алжир (у даљем тексту: Стране уговорнице),

У жељи да охрабре држављане својих држава да инвестирају капитал, технологију и знање на њиховим територијама,

У намери да створе и одржавају повољне услове за узајамна улагања,

Уверене да ће подстицање и заштита улагања допринети јачању предузетничких иницијатива и тиме значајно допринети развоју економских односа између Страна уговорница,

Споразумеле су се о следећем:

Члан 1.

Дефиниције

У смислу овог споразума:

1. Израз „улагање” означава сваку врсту имовине коју улагач државе једне Стране уговорнице стиче улагањем средстава на територији државе друге Стране уговорнице, у складу са њеним законима и прописима и обухвата посебно, мада не и искључиво следеће облике имовине:

(а) право својине на покретним стварима и непокретностима и друга сродна својинска права, као што су залога, хипотека, јемство или закуп;

(б) деонице или било који други облик учешћа у привредним друштвима;

(в) акције, обвезнице, као и други облици учешћа у компанијама;

(г) новчана потраживања, као и потраживања на одређену чинидбу која имају економску вредност повезану су са улагањем;

(д) права интелектуалне својине, као што су ауторска и сродна права, патенти, индустријски дизајн или модели, трговачки знаци, као и право на *goodwill*, техничке процесе и *know how*;

(ђ) концесије стечене у складу са законима и прописима Стране уговорнице на територији чије државе се врши улагање, укључујући концесије за истраживање, вађење и коришћење природних богатстава.

Промена облика имовине у којој се уложена средства налазе неће утицати на њихов карактер као улагања.

2. Израз „приходи” означава новчане износе које доноси улагање и обухвата, посебно, али не и искључиво, профит, капиталну добит, дивиденде, камате, накнаде по основу права интелектуалне својине, и таксе.

Реинвестирани приходи уживају исти третман као и изворно улагање.

3. Израз „улагач” означава:

(а) физичко лице које има држављанство државе једне Стране уговорнице и улаже на територији државе друге Стране уговорнице, у складу са њеним законима и прописима.

(б) правно лице установљено, основано или на други начин правоваљано организовано у складу са важећим законима и прописима државе једне Стране уговорнице, које има седиште на територији државе те Стране уговорнице и које улаже на територији државе друге Стране уговорнице.

4. Израз „територија” означава:

- У односу на Републику Србију: Територију над којом Република Србија врши суверена права и јурисдикцију у складу са својим националним законодавством.

- У односу на Народну Демократску Републику Алжир: Територију Народне Демократске Републике Алжир укључујући и територијално море, као и друге морске зоне на којима Народна Демократска Република Алжир, у складу са националним законодавством и/или у складу са међународним правом, остварује суверена права и јурисдикцију, и/или суверена права у циљу експлоатације, очувања, управљања и конзервирања природних ресурса морског дна и подморске зоне.

Члан 2.

Подстицање и заштита улагања

1. Свака Страна уговорница ће подстицати и стварати повољне услове за улагаче друге Стране уговорнице да улажу на територији њене државе и дозвољавати таква улагања у складу са својим законима и прописима.

2. Улагања улагача сваке Стране уговорнице ће, у свако време, на територији државе друге Стране уговорнице, уживати правичан и равноправан третман и пуну заштиту и безбедност. Ниједна од Страна уговорница неће, ни на који начин, неразумним или дискриминаторним мерама ометати улагача друге Стране уговорнице у управљању, одржавању, коришћењу, уживању или располагању његовим улагањима на територији своје државе.

3. Свака Страна уговорница ће, у складу са својим законима и прописима, стварати повољне услове за издавање виза и радних дозвола које се траже на територији њене државе са циљем да улагачи друге Стране уговорнице могу обављати активности у вези са улагањем.

Члан 3.

Национални третман и третман најповлашћеније нације

1. Свака Страна уговорница ће на територији своје државе обезбедити улагањима друге Стране уговорнице третман који је једнако повољан као третман који се обезбеђује улагањима сопствених улагача или улагањима улагача трећих држава, зависно од тога који је повољнији.

2. Свака Страна уговорница ће обезбедити, на територији своје државе, улагачима друге Стране уговорнице, у погледу управљања, одржавања, коришћења, уживања или располагања њиховим улагањима, третман који је једнако повољан као третман који додељује сопственим улагачима или улагачима трећих земаља, зависно од тога који је повољнији.

3. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана неће се тумачити као обавеза Стране уговорнице да улагачима државе друге Стране уговорнице даје било какву предност у третману, преференцијале или привилегије које држава прве Стране уговорнице даје улагачима из неке треће државе у оквиру:

(а) свог садашњег или будућег споразума или чланства у економској унији, царинској унији, слободној трговинској зони, монетарној унији или у сличном међународном споразуму којим се оснивају овакве уније или други облици регионалне сарадње, или

(б) међународног споразума или аранжмана који се у целости или делимично односи на опорезивање.

Члан 4.

Накнада губитака

1. Улагачи Стране уговорнице на територији чије државе улагачи друге Стране уговорнице претрпе штету услед рата или другог оружаног сукоба, ванредног стања, побуне, устанка или немира, обезбедиће у погледу накнаде, обештећења, повраћаја или другог начина накнаде штете улагачима друге Стране уговорнице, третман који је једнако повољан као третман који та Страна уговорница даје сопственим улагачима или улагачима било које треће државе.

2. Без обзира на одредбе става 1. овог члана, улагачима једне Стране уговорнице који, у било којој од ситуација наведених у том ставу, претрпе штету на територији државе друге Стране уговорнице, која је последица:

(а) заплене имовине која им припада, од стране органа власти државе друге Стране уговорнице, или

(б) уништавања њихове имовине од стране органа власти државе друге Стране уговорнице,

које није последица оружаног сукоба и није било неопходно услед настале ситуације, обезбедиће се без одлагања правична и одговарајућа накнада претрпљене штете настале запленом или уништавањем њихове имовине.

Члан 5.

Експропријација

1. Улагања улагача било које Стране уговорнице неће бити национализована, експроприисана, нити подвргнута другим мерама по дејству једнаким национализацији или експропријацији (у даљем тексту: експропријација) на територији државе друге Стране уговорнице, осим када је законом или на основу закона државе друге Стране уговорнице утврђен јавни интерес. Експропријација ће се вршити уз дужну примену закона, на недискриминаторној основи, уз адекватну накнаду која ће се извршити без одлагања.

2. Оваква накнада ће одговарати тржишној вредности експроприисаног улагања каква је била непосредно пре експропријације или пре него што је експропријација постала опште позната чињеница, у зависности од тога шта је било пре, и укључиваће камату на тржишној основи обрачунату од дана када је експропријација извршена до датума исплате.

3. Оштећени улагач ће имати право, у складу са законима и прописима државе Стране уговорнице која врши експропријацију, на хитно решавање његовог предмета од стране судског или другог независног органа државе те Стране уговорнице, и на вредновање његовог улагања у складу са принципима наведеним у овом споразуму.

Члан 6.

Трансфери

1. Свака Страна уговорница ће, у складу са својим законима и прописима, гарантовати улагачима државе друге Стране уговорнице, након

плаћања свих фискалних и других финансијских обавеза, слободан трансфер новчаних износа који се односе на њихова улагања, а посебно, мада не и искључиво:

(а) уложеног капитала и додатних средстава за одржавање или повећање уложених средстава;

(б) прихода;

(в) прихода од укупне или делимичне продаје или ликвидације улагања;

(г) износа накнада исплаћених на основу чл. 4., 5. и 7. овог споразума;

(д) плаћања на основу решавања спорова у смислу члана 9. овог споразума;

(ђ) зарада и других накнада особља ангажованог из иностранства у вези са улагањем.

2. Трансфери из става 1. овог члана вршиће се без непотребног одлагања, у конвертибилној валути, у којој је капитал првобитно инвестиран, или у било којој другој конвертибилној валути договореној између улагача и Стране уговорнице. Трансфер ће бити извршен по званичном курсу који се примењује на дан трансфера на територији државе Стране уговорнице где се улагање реализује.

Члан 7.

Пренос права (Суброгација)

1. Ако Страна уговорница или овлашћена институција њене државе изврши плаћање накнаде штете сопственом улагачу на основу гаранције коју је дала за улагање на територији државе друге Стране уговорнице, друга Страна уговорница ће признати:

(а) пренос на прву Страну уговорницу или на овлашћену институцију њене државе свих права и потраживања обештећеног улагача, до кога је дошло на основу закона или на основу правног посла, и

(б) да је прва Страна уговорница или овлашћена институција њене државе, на основу суброгације овлашћена да остварује таква права или реализује таква потраживања у истој мери као обештећени улагач и да је дужна да преузме обавезе које се односе на улагање.

2. Права и потраживања која су пренета суброгацијом на прву Страну уговорницу не могу бити већа од првобитних права и потраживања улагача.

3. Суброгација права и обавеза осигураног улагача односи се такође и на трансфер плаћања који се врши у складу са чланом 6. овог споразума.

Члан 8.

Решавање спорова између Страна уговорница

1. Спорови који настану између Страна уговорница у вези са тумачењем или применом овог споразума решаваће се, по могућности, консултацијама и преговорима.

2. Ако се спор између Страна уговорница не може решити на овај начин у року од шест месеци од дана започињања преговора он ће, на захтев једне Стране уговорнице, бити поднет арбитражном суду на решавање.

3. Арбитражни суд из става 2. овог члана ће се конституисати на *ad hoc* основи, за сваки појединачни случај, на следећи начин: у року од три месеца од пријема захтева за арбитражу, свака Страна уговорница ће именовати по једног члана арбитражног суда. Ова два члана ће у року од два месеца одабрати трећег члана - држављанина треће земље, који ће, уз сагласност обе Стране уговорнице, бити именован за председника арбитражног суда.

4. Ако се у роковима утврђеним у ставу 3. овог члана не конституише арбитражни суд, свака Страна уговорница може, у одсуству неког другог споразума, затражити од Председника Међународног суда правде да обави потребна именовања. Ако је Председник Међународног суда правде држављанин државе било једне или друге Стране уговорнице, или ако је на други начин спречен да обави ову функцију, затражиће се од Потпредседника Међународног суда правде да обави потребна именовања. Ако је потпредседник Међународног суда правде држављанин државе било једне или друге Стране уговорнице, или ако је и он спречен да обави ову функцију, свака Страна уговорница може затражити да следећи по старешинству члан Међународног суда правде, који није држављанин државе било једне или друге Стране уговорнице, обави потребна именовања.

5. Арбитражни суд ће одлучивати на основу одредаба овог споразума, као и општеприхваћених принципа и правила међународног права. Арбитражни суд доноси одлуке већином гласова. Његове одлуке су коначне и обавезујуће за обе Стране уговорнице.

6. Свака Страна уговорница ће сносити трошкове учешћа свог арбитра и својих представника у арбитражном поступку. Трошкове Председника и преостале трошкове подједнако ће сносити обе Стране уговорнице. Арбитражни суд може, ипак, својом одлуком наложити да једна Страна уговорница сноси већи део трошкова, и оваква одлука ће бити обавезујућа за обе Стране уговорнице. Арбитражни суд утврђује сопствени поступак рада.

Члан 9.

Решавање спорова између улагача и државе друге Стране уговорнице

1. Спор између улагача државе једне Стране уговорнице и државе друге Стране уговорнице који директно призилази из улагања решаваће се пријатељским путем између две стране у спору.

2. Ако се спор не може решити преговорима у року од шест месеци од дана подношења писменог захтева за решавање, спор може, по избору улагача, бити поднет на решавање:

(а) надлежном суду Стране уговорнице на територији чије државе је извршено улагање; или

(б) међународном арбитражном суду:

(i) Међународном центру за решавање инвестиционих спорова, основаном у складу са одредбама Конвенције о решавању инвестиционих спорова између држава и држављана других држава, отворене за потписивање у Вашингтону 18. марта 1965. године (у даљем тексту: „Центар“),

(ii) било ком *ad hoc* арбитражном суду, који је, уколико се стране у спору другачије не договоре, основан у складу са Арбитражним правилима Комисије Уједињених нација за Трговинско право (*UNCITRAL*).

3. Улагач који је поднео спор на решавање националном суду, нема право на истовремено подношење спора међународном арбитражном суду поменутом у ставу 2. овог члана. Избор улагача између надлежног суда државе Стране уговорнице на чијој територији је извршено улагање и међународног арбитражног суда је неопозив и коначан.

4. Арбитражни суд у складу са овим чланом, биће одржан, на захтев било које стране у спору, у држави која је чланица Конвенције о извршавању и признавању међународних арбитражних пресуда (Њујоршка Конвенција), отворена за потписивање у Њујорку, 10. јуна 1958. године. Захтеви поднети арбитражном суду у складу са овим чланом, сматраће се да произилазе из комерцијалних односа или трансакција у складу са чланом 1. Њујоршке Конвенције.

5. Свака Страна уговорница овим даје неопозиву сагласност на подношење спора између ње и улагача друге Стране уговорнице арбитражном суду у складу са одредбама овог члана.

6. Ниједна од Страна уговорница, која је страна у спору, неће истаћи приговор, у било којој фази арбитражног поступка или извршења арбитражне пресуде, на околност или чињеницу да је улагач, који је друга страна у спору, примио обештећење по основу осигурања које покрива у целини или делимично његов губитак.

7. Арбитражни суд ће донети одлуку у складу са одредбама овог споразума, законима и прописима стране уговорнице која је страна у спору, правилима о сукобу закона које арбитражни суд сматра применљивим, одредбама било ког појединачног споразума закљученог у вези са појединачним улагањем, као и са важећим принципима међународног права.

8. Пресуда ће бити коначна и обавезујућа за стране у спору и биће извршена у складу са националним законом Стране уговорнице на територији чије државе је улагање извршено.

Члан 10.

Примена других одредаба

Ако закони било које од Страна уговорница, односно садашњи или будући међународни споразуми између Страна уговорница или други међународни споразуми чији су потписници државе Страна уговорница, садрже одредбе, којима се улагањима улагача друге Стране уговорнице, даје третман који је повољнији од третмана који се обезбеђује овим споразумом, такви закони и споразуми ће, у мери у којој су повољнији, имати предност над овим споразумом.

Члан 11.

Консултације

Стране уговорнице ће одржати консултације, када је потребно, у вези са питањима која се односе на примену овог споразума. Консултације ће се одржати на предлог једне Стране уговорнице у месту и у време које ће се уговорити дипломатским путем.

Члан 12.

Примена споразума

Одредбе овог споразума се односе на улагања која су улагачи државе једне Стране уговорнице реализовали на територији државе друге Стране уговорнице пре као и после ступања на снагу овог споразума, с тим што се неће примењивати на спорове који су настали у вези са улагањем, или било какве захтеве који су испостављени пре његовог ступања на снагу.

Члан 13.

Ступање на снагу, трајање и престанак важења Споразума

1. Свака Страна уговорница ће обавестити другу Страну уговорницу о испуњењу уставне процедуре неопходне за ступање на снагу овог споразума. Овај споразум ступа на снагу даном пријема другог обавештења.

2. Обе стране се могу заједнички писмено сагласити да се овај споразум измени и допуни. Свака измена и допуна ступа на снагу по истој процедури и условима који се траже у овом споразуму.

3. Овај споразум се закључује на период од десет година и аутоматски ће наставити да важи у сукцесивним периодима од по пет година, осим ако једна Страна уговорница писмено не обавести другу Страну уговорницу, најмање дванаест месеци пре истека рока, о својој намери да раскине Споразум.

4. Када се ради о улагањима реализованим пре истека рока важења овог споразума одредбе овог споразума и даље ће важити у периоду од наредних десет година од датума реализације улагања.

У ПОТВРДУ ЧЕГА су доле потписана лица, ваљано овлашћена од својих Влада, потписала овај споразум.

Сачињено у Алжиру, дана 13. фебруара 2012. године у два оригинала, сваки на српском, арапском и енглеском језику при чему су сви текстови подједнако аутентични. У случају било какве разлике у тумачењу, меродаван је текст на енглеском језику.

**ЗА ВЛАДУ РЕПУБЛИКЕ
СРБИЈЕ**

Небојша Ћирић,
министар економије и регионалног
развоја

**ЗА ВЛАДУ НАРОДНЕ
ДЕМОКРАТСКЕ РЕПУБЛИКЕ АЛЖИР**

Abdelmalek Sellal,
министар водних ресурса

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије-Међународни уговори”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за потврђивање међународног уговора садржан је у одредби члана 99. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије, према којем Народна скупштина потврђује међународне уговоре кад је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

II. РАЗЛОЗИ ЗБОГ КОЈИХ СЕ ПРЕДЛАЖЕ ПОТВРЂИВАЊЕ МЕЂУНАРОДНОГ УГОВОРА

Разлози за потврђивање Споразума између Владе Републике Србије и Владе Народне Демократске Републике Алжир о узајамном подстицању и заштити улагања, који је потписан у Алжиру, 13. фебруара 2012. године, садржани су у жељи страна уговорница (Влада Републике Србије и Влада НДР Алжира) да се установи правни основ и оквир у коме ће се обезбедити додатно привлачење инвеститора из те земље. Ово посебно имајући у виду да су поједине компаније из Алжира већ изразиле интерес за долазак у Републику Србију ради бољег упознавања са општим условима пословања и улагања. Споразум је са српске стране потписао Небојша Ћирић, министар економије и регионалног развоја, а са алжирске Abdelmalek Sellal, министар водних ресурса.

Наведеним споразумом гарантује се улагачима држава уговорних страна национални и третман најповлашћеније нације, као и пуна заштита и безбедност њихових улагања. Обезбеђује се такође узајамност у примени правичног и недискриминаторног третмана, као и накнада губитака које инвеститор претрпи, а који су резултат догађаја или околности који се нису могли предвидети нити спречити (рат, оружани немири, протести...). Улагачима из земаља уговорница се такође гарантује да у односу на њихово улагање неће бити извршена експропријација, нити нека друга, слична мера државе која јој је по дејству једнака, осим у случајевима прописаним законом и по строго прописаном поступку, као и да ће бити праћена ефикасном и ефективном накнадом која ће, поред тржишне вредности експроприсаног улагања обухватати и припадајућу камату и то од дана извршења експропријације до дана исплате накнаде.

Споразумом се такође гарантује право улагача да, у случају спора са државом домаћином, који се тиче улагања, може тражити правну заштиту код међународног арбитражног суда, у складу са основним принципа међународног права у овој области и одредбама Вашингтонске конвенције о решавању инвестиционих спорова између држава и држављана других држава коју је Република Србија ратификовала.

III. ФИНАНСИЈСКЕ ОБАВЕЗЕ ЗА ИЗВРШАВАЊЕ МЕЂУНАРОДНОГ УГОВОРА

За извршавање међународног уговора не стварају се финансијске обавезе.

IV. ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА ИЗВРШАВАЊЕ МЕЂУНАРОДНОГ УГОВОРА

За извршавање овог споразума нису потребна додатна средства у буџету Републике Србије.